

Bilag.

I.

Til Folketingets Udvalg for Forslag til Lov om Naturfredning.

„Udvalget for Naturfredning“ tillader sig herved at henlede det højtærede Folketingsudvalgs Opmærksomhed paa de nedenfor omhandlede Punkter i det Lovforslag om Naturfredning, som nu er under dette Udvalgs Behandling.

Idet Lovforslaget i dets § 1 angiver, at Loven foruden de egentlige Naturfredningsspørgsmaal ogsaa skal omfatte Bevarelsen af historiske Mindesmærker, skabes der en Vanskelighed for det ifølge Forslagets § 4 nævnte „Naturfredningsraad“, som det vilde være meget ønskeligt at faa fjernet.

Vi maa tillægge dette Raad som fast Institution en stor Betydning for virkelig Naturfredning i Landet, og man maa med Tilfredshed hilse den Bestemmelse, at Undervisningsministeriet efter Samraad med Universitetets naturvidenskabelig-matematiske Fakultet faar Indflydelse paa dets Sammensætning. Men det maa tillige anses for at være af Vigtighed, at nævnte Ministerium er sat i Stand til at øve denne Indflydelse paa en saadan Maade, at det kan danne en Institution, hvis væsentligste Opgave er virkelig Naturfredning. Som Lovforslaget foreligger, er det dog mere end tvivlsomt, om Undervisningsministeriet i Henhold til Forslagets §§ 1 og 4 kan blive i Stand til at foranledige, at det omhandlede Organ bliver, hvad der maa være Meningen med et „Naturfredningsraad“ i Henhold til en „Naturfredningslov“.

Lovforslagets § 4 lader nemlig kun Undervisningsministeriet besætte 2 af Raadets 5 Pladser, og da Loven skal omfatte Bevarelsen af historiske Mindesmærker, der sorterer under samme Ministerium, maa dette formentlig sørge for, at mindst 1 Medlem af Raadet som fagkyndig kan repræsentere de historiske Interesser, og tilbage bliver da kun 1 Plads for en naturkyndig i Naturfredningsraadets af Undervisningsministeriet kaldede Medlemmer.

De tre øvrige Pladser i Raadet skal ifølge Lovforslaget besættes af Justitsministeriet, der formentlig særlig føler sig kaldet til at varetage de andre Interesser af mere direkte samfundsmæssig Karakter, som Loven skal beskytte, nemlig Befolkningens Adgang til at nyde Naturen, Interesser, for hvilke Institutioner som „Foreningen for Naturfredning“, „Turistforeningen“ og lignende Sammenslutninger er Repræsentanter. Med Justitsministeriets Besættelse af de 3 Pladser i Raadet er det derfor lidet sandsynligt, at mere end højest 1 vil kunne tilfalde en naturkyndig; de af Raadets Medlemmer, der kan ventes at sidde inde med de fornødne Forudsætninger for at kunne virke for den egentlige Naturfredning, vil saaledes være i født Minoritet i Raadet.

For at raade Bod paa denne for Lovens Hovedformaal meget følelige Ulempe tillader vi os at foreslaa, at i

§ 1 Ordene „eller historiske“ udgaar, og at Fredning af historiske Mindesmærker optages i en særlig Lov, samt at i